

Ρωμούνων, τῶν Ἰταλῶν, τῶν Βουλγάρων, τῶν Αὐστριακῶν ἢ τῶν Ἀλβανῶν, εἰς τὰς ἀγκάλας ἐκείνων τουτέστιν, ὧν τὰς ἀπαρκαλύπτους μηχανορραφίας οὐ μόνον οὐδεὶς κωλύει, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ μεγαλόσχημοι Εὐρωπαῖοι μετὰ ἀφάτου ἡδονῆς ἐνδομύχου προσβλέπουσιν.

Ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς Εὐρώπης ὑπῆρξε καὶ ἔσται ὁ Μαρκελλῆς· πιστοὶ ὁδηγοὶ πάντων τῶν ἐν Ἀνατολῇ φυλαρίων ἐξακολουθοῦσι νὰ ὧσιν οἱ μαθηταὶ τοῦ διδασκάλου ἐκείνου, οἱ τὰς ἐκείνου αὐτοῦ θαυμασίως τελειοποιήσαντες. Εἰς τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῦτοις τὰς κεφαλὰς βασιλεύουσιν οἱ ἄτμοι ἐκεῖνοι οὓς ἀποκαλεῖ καρδία κοχλάζουσα ἐκλεκτῶν καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων, καὶ ἂν τις τῶν ἡμετέρων ἤθελε φαντασθῇ νὰ εἰσαγάγῃ δούρειον ἵππον ὅπως δόλῳ οὐχὶ ξένης κρατῆσι πόλεως, ἀλλὰ κατὰ τῶν ξένων ἑλληνικὴν τινὰ πόλιν ἀμύνηται, ἐπὶ βέβαιον ὅτι ὁ τὸν ἐργάτην τοῦ δουρείου ἵππου προδώσων δὲν θὰ ἦναι ἀντίπαλος Ἀσκόων ἀλλὰ ὁμογενὴς τοῦ ἐργάτου. Τοιαύτη εἶναι δυστυχεὴς ἢ ἐκ παίδων ἡμῶν ἀγωγὴ, καὶ ὅταν ἐν ταῖς σχολαίῃς ἀσχοκόμενοι τὸν Βιργίλιον ἐρμηνεύωμεν τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο βιβλίον τῆς Αἰνείδος, ἐν ᾧ οὕτω τεχνήντως ἐξεικονίζεται ὁ δόλος τοῦ Ἑλλήνος Σίνωνος τοῦ συμβουλευόντος ὑπόδουλῳ τοῖς Τρώεσιν ἵνα εἰσαγάγῃσι τὸν δούρειον ἵππον, ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἢ ἑλληνικὴ ἀπαρνεῖται τὸν Σίνωνα, ἵνα μὴ φκῇ μηδὲ κατ' ἐλάχιστον ἀξίᾳ τῆς Ρωμαϊκῆς μορφῆς, «*Graeca fides nulla fides.*» ὁ δόλος ὃν ὁ δούλος καὶ ὁ ὑποτελής ἐξασκεῖ κατὰ τοῦ κρατούντος εἶναι τῶν ἀνάξιος ἀνδρῶν ἐλευθέρων, διότι πρὶν ἢ ἀναγκασθῶσι τὰ ὑπόδουλα ἔθνη νὰ προσφύγῃσιν εἰς αὐτόν, εἴτε ἄλλα νὰ διαδράμῃσι στάδια, ἡδύναντο γενναϊότερον νὰ ἀντιπαλαίσωσιν, ἀρρενωπότερον νὰ πολεμήσωσι τοῖς ἐχθροῖς, ἀνθρωπικώτερον νὰ πολιτευθῶσιν ἵνα μὴ ὑποκύψωσιν. Ὁ δόλος τοῦ Σίνωνος, ὁ δόλος ἐκεῖνος, ὃν μετέρχεται τις ὅταν ἔχῃ ἀπέναντι αὐτοῦ ὁμίλον φοβερὸν πολεμίων, ὅταν βλέπῃ συνωμοτοῦντας κατ' ἐαυτοῦ δαίμονας καὶ θεοὺς, ὅταν αἰσθάνηται πανταχόθεν ἀγγέμαχα καὶ τηλεβόλα ὅπλα διευθυνόμενα κατὰ τοῦ